Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 7 (1988)

Θάλεια Βοΐλα: (1898-1987)

Θάνος Βερεμής

doi: [10.12681/deltiokms.203](https://doi.org/10.12681/deltiokms.203)

Copyright © 2015, Θάνος Βερεμής

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βερεμής Θ. (1988). Θάλεια Βοΐλα: (1898-1987). *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 7, 357-360.
<https://doi.org/10.12681/deltiokms.203>

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΘΑΛΕΙΑ ΒΟΪΛΑ

(1898-1987)

Ἡ Θάλεια Β. Βοΐλα, τὸ γένος Στάλιου, ἔφυγε ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον στὶς 24 Ὀκτωβρίου 1987 διακριτικὰ ὅπως εἶχε ζήσει. Οἱ καταβολές της ἀποτελοῦν υπόμνηση ἑνὸς λαμπροῦ ἑλληνισμοῦ ποὺ ἀπλωνόταν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη ὡς τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία καὶ τὴ Θράκη. Ἡ μητέρα της, τὸ γένος Κουγιουμτζόγλου, καταγόταν ἀπὸ τὴ Φιλιππούπολη καὶ ὁ πατέρας της ἦταν καπνέμπορος τῆς Κομοτηνῆς. Τὸ ἕβδομο καὶ τελευταῖο παιδί τῆς οἰκογένειας, ἡ Θάλεια, γεννήθηκε στὴ Χάλκη τῶν Πριγκιπονήσων στὶς 21 Σεπτεμβρίου 1898 καὶ ἔχασε τὸν πατέρα της ὅταν ἦταν μόλις πέντε ἐτῶν. Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος τὴν βρῆκε μαθήτρια στὸ Ζάππειο Παρθεναγωγεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ ὅπου ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀθήνα μόνη, γιὰ τὴ μητέρα της βρισκόταν ἀποκομμένη στὴν Κομοτηνὴ. Ἐξῆσε ἕκτοτε μὲ τὴ μεγάλῃ της ἀδελφῇ Οὐρανίᾳ Ζηρίνῃ καὶ τὴ συνομήλικῃ ἑξαδέλφῃ της Λιλή στὴν Ἀθήνα καὶ τὴ Δρέσδη. Τελείωσε τὸ Σχολεῖο Τριανταφυλλίδου στὴν Ἀθήνα καὶ πῆρε τὸ δίπλωμα Du Cours Supérieur de l'Institut Supérieur d'Études Françaises (1920) καὶ ἀργότερα τὸ Proficiency in English ἀπὸ τὸ Cambridge. Παντρεύτηκε τὸν γιατρὸ Βασίλειο Βοΐλα στὶς 21-5-1924, ποὺ ἀργότερα διετέλεσε ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς σὲ τέσσερις μεταπολεμικὲς Κυβερνήσεις.

Ἀτομο προικισμένο μὲ ἰδιαίτερη εὐφυΐα, ὑπερاناπλήρωσε τὴν ἑλλειψη πανεπιστημιακῶν σπουδῶν μὲ τὴν προσωπικὴ της ἐπιμέλεια, ὥστε νὰ ἀποκτήσει μιὰ ἀσυνήθιστη γιὰ κοπέλα τῆς ἐποχῆς της μόρφωση. Γνώριζε τρεῖς γλῶσσες, πέραν τῆς ἑλληνικῆς, καὶ τὰ ἔργα τῶν κλασικῶν συγγραφέων (Ἑλλήνων, Ἀγγλῶν, Γάλλων καὶ Γερμανῶν). Πρώτῃ ἑξαδέλφῃ τῆς Μέλπως Λογοθέτῃ Μερλιᾷ (οἱ μητέρες τους ἦταν ἀδελφές) καὶ στενὴ της φίλῃ, συνδέθηκε ἀκόμα μὲ πολλὰς διασημότητες τῆς ἐποχῆς της, τὸν Κωστὴ Παλαμά, τὸν Ἀλέξανδρο Δελμούζο καὶ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο.

Ἐπέβαλε στὸν ἑαυτὴ της τὸ λιτὸ ἥθος ἑνὸς ἑλληνισμοῦ ποὺ ἔζησε μὲ τὴν αἴσθηση μιᾶς ἀποστολῆς καὶ ἀφιερώθηκε στὴν ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τὴν προσφορὰ αὐτῇ, ποὺ προσφέρθηκε πάντα ἐθελοντικά, μὲ ζήλο καὶ ἀφοσίωση, σημειώνουμε ἐδῶ μερικὰ δείγματα:

Πρὶν ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον 1934-1940.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου καὶ Ταμίας τῆς Παπαστρατείου Σχολῆς Παιχνιδιῶν, μὲ Πρόεδρο τὴ Μαρία Σβάλου.

Θάλεια Βούλα

Μέλος της Έφορίας του Έθνικού Παιδικού Σταθμού Νέας Ίωνίας του Υπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας.

Μέλος του Συμβουλίου της Βιοτεχνικής και Έπαγγελματικής Σχολής «Το σπίτι του Κοριτσιού», με Πρόεδρο την Άγγελική Χατζημιχάλη.

Κατά τον Πόλεμο 1940-1941.

Έντεταλμένη στην Οργάνωση της Αρχιεπισκοπής Αθηνών «Στρατευμένη Πρόνοια». Υπεύθυνος για την ένορΙΑ του Αγίου Σπυρίδωνος Σταδίου και την Καισαριανή.

Μέλος του Συμβουλίου της Διοικήσεως των Φιλοπτώχων Ταμείων της Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Υπεύθυνη για τον Άγιο Διονύσιο Σκουζέ, τον Άγιο Σπυρίδωνα Σταδίου και την Κηφισιά.

Κατά την Κατοχή 1941-1944.

Έθελόντρια Προϊσταμένη της Διευθύνσεως Περιθάλψεως, με βαθμό Διευθυντού Β', του Έθνικού Οργανισμού Χριστιανικής Άλληλεγγύης, ΕΟΧΑ.

Μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της 'Αποστολής του 'Ελβετικού 'Ερυθρού Σταυρού για την παροχή γάλακτος στὰ βρέφη.

Διευθύνουσα του Τμήματος Φοιτητικών Συσσιτίων της 'Επιτροπής Διαχειρίσεως Βοηθείας πρὸς τὴν 'Ελλάδα του Διεθνούς 'Ερυθρού Σταυρού.

Μετὰ τὸν πόλεμο.

1945-1953

'Εθελόντρια ἀδελφή του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού στὸ Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο 'Αναπήρων ἐπὶ τετραετία, καὶ μετὰ σὲ διάφορα Νοσοκομεῖα καὶ Κέντρα.

Διοικητικὸς Διευθυντὴς καὶ 'Εντεταλμένη Σύμβουλος του 'Ινστιτούτου 'Ερεῦνης Νοσημάτων Θώρακος μὲ μικροακτινογραφήματα.

Μέλος του Γενικοῦ Συμβουλίου του Πατριωτικοῦ 'Ιδρύματος. 'Απὸ τὸ 1953 ὡς τὸ 1956 Β' 'Αντιπρόεδρος.

1956-1964

Πρόεδρος του Γενικοῦ Συμβουλίου του Πατριωτικοῦ 'Ιδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ 'Αντιλήψεως —ΠΙΚΠΑ— καὶ Σύνδεσμος μὲ τὴν UNICEF.

'Αντιπρόεδρος του Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς 'Επισκεπτριῶν 'Αδελφῶν καὶ Νοσοκόμων του 'Υπουργείου Προνοίας.

1965-1969

Μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Εφορίας Αἰμοδοσίας του 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ.

Μέλος τῆς 'Εφορίας τῆς 'Επιτροπῆς Βοηθείας του Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

'Ιδρυτικὸ Μέλος του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν ἀπὸ τῆ σύστασή του σὲ νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου τὸ 1962 καὶ ἐθελόντρια συνεργάτρια τοῦ Κέντρου στὸ Τμῆμα χειρογράφων.

Γενικὴ Γραμματέας του Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν (1962-1987).

'Απὸ τὸ Σεπτέμβριο 1969 μέλος του Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ Γραμματέας του Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πρόεδρος του 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ τοῦ 'Ιδρύματος Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων (1970-1980). Παραιτήθηκε τὸ 1980, λόγω ἀσθένειας τῆς καρδιάς.

Παράσημα.

'Η ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀναγνωρίζοντας τὴν προσφορὰ τῆς Θάλειας Βοῖ-λα, τὴν τίμησε μὲ ἠθικὲς ἀμοιβές. Τὶς καταγράφουμε ἐδῶ πληροφοριακά, γνωρίζοντας ὅτι τῆς ἴδιας ἡ μεγάλη σεμνότητα ποτὲ δὲν τῆς ἐπέτρεψε νὰ τὶς κάνει γνωστὲς ἀκόμα καὶ στοὺς στενοὺς οἰκείους τῆς:

Ι. Στρατιωτικὸν Μετάλλιον 'Εξαιρέτων Πράξεων.

2. Μετάλλια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀργυροῦν, μετ' ἀστέρος κλπ. καὶ τελευταῖα τὸ «Χρυσοῦν Μετάλλιον Ἀθηνᾶς Μεσολωρᾶ ἐπ' ἀρετῇ» (σύνολο ἑννέα μετάλλια).
3. Μετάλλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν γιὰ τὴν «Εὐδόκιμον συμβολὴν» εἰς τὴν ΕΟΧΑ.
4. Μετάλλιον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.
5. Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Τάγματος Εὐποιίας.
6. Ταξιάρχης τοῦ Τάγματος Εὐποιίας.

Βαθμοὶ στὸ Σῶμα Ἀδελφῶν.

16-12-1952 Ἀδελφὴ Α΄.

19-4-1974 Προϊσταμένη Ἀδελφὴ Α΄.

12-4-1981 Ἐπιθεωρητὴς Ἀδελφὴ.

Μὲ τὸ θάνατο τῆς Θάλειας Βοῖλα λιγοστεύει μιὰ γενιὰ Ἑλλήνων ποὺ ἀναλώθηκαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ συνόλου. Δὲν θὰ ξαναδοῦμε τὸ εἶδος αὐτὸ στὸ δικό μας βίο.

ΘΑΝΟΣ ΒΕΡΕΜΗΣ